

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 49661
13. november 2015

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-115/14	RegioPost Sagen vedrører: 1) Skal artikel 56, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde sammenholdt med artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en ufravigelig national bestemmelse, der pålægger ordregivende myndigheder kun at give kontrakter til virksomheder, såfremt disse selv og deres underentreprenører [org. s. 3] ved tilbudsgivningen skriftligt har forpligtet sig til at betale de af deres ansatte, der deltager i udførelsen af ordren, en statsligt fastsat mindsteløn, der kun gælder for offentlige, men ikke for private kontrakter, når der ikke findes en generel lovpligtig mindsteløn og ej heller en almindeligt gældende overenskomst, der er bindende for de potentielle ordremodtagere og eventuelle underentreprenører? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal EU-retten vedrørende offentlige kontrakter, herunder artikel 26 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse som § 3, stk. 1, tredje punktum, i delstatsloven vedrørende sikring af	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Beskæftigelsesministeriet Erhvervs- og Vækstministeriet	Dom	17.11.15

	overholdelse af kollektive overenskomster og mindsteløn i forbindelse med offentlige kontrakter, hvori det ufravigeligt kræves, at et bud udelukkes, såfremt en økonomisk aktør ikke allerede ved tilbudsgivningen i en særskilt erklæring forpligter sig til at udvise en adfærd, som den pågældende i tilfælde af en ordretildeling også uden afgivelse af denne erklæring ville være kontraktligt forpligtet til at udvise?			
T-521/14	Sverige mod Kommissionen Påstande: Det fastslås, at Europa-Kommissionen har tilsidesat artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter, idet den har undladt at vedtage delegerede retsakter vedrørende specifikke videnskabelige kriterier til bestemmelse af hormonforstyrrende egenskaber. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljøstyrelsen	MF	17.11.15
C-632/13	Hirvonen Sagen vedrører: Er artikel 45 TEUF til hinder for bestemmelser i en medlemsstats lovgivning, der indebærer, at en person, der er bosiddende i en anden medlemsstat – som har oppebåret hele eller næsten hele sin indkomst i førstnævnte medlemsstat – kan vælge mellem to vidt forskellige beskatningsformer, nemlig enten beskatning i form af kildeskat med en lavere skattesats, men uden ret til sådanne skattelettelser som gælder for anvendelse af det almindelige indkomstskattesystem, eller beskatning af indkomsten i henhold til dette sidstnævnte system og dermed mulighed for at udnytte de omhandlede skattelettelser?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet	Dom	19.11.15
C-165/14	Rendón Marín Sagen vedrører: Er nationale bestemmelser, hvorefter muligheden for at udstede en opholdstilladelse til en forælder til en mindreårig unionsborger, som er afhængig af denne, fordi vedkommende er tidligere straffet i det land, hvori ansøgningen indgives, udelukkes, selv om dette indebærer, at den mindreårige tvinges til at forlade Unionens område, fordi han er nødsaget til at følge med sin forælder, foreneligt med artikel 20 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, fortolket i henhold til [Domstolens] dom af 19. oktober 2004 (sag C-200/02) og af 8. marts 2011 (sag C-34/09), når en national lovgivning udelukker muligheden?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge-, Integrations-, og Boligministeriet	GA	25.11.15
C-304/14	CS Sagen vedrører: (1) Er EU-retten og særligt artikel 20 TEUF til hinder for, at en medlemsstat udviser et tredjelandts statsborger, der er forælder og hovedforsørger til et barn, der er statsborger i medlemsstaten (og følgelig en unionsborger), fra sit område til et tredjeland, når dette ville fratage barnet, der er unionsborger, den effektive nydelse af kerneindholdet i hans eller hendes rettigheder som unionsborger? (2) Såfremt svaret på spørgsmål (1) er »nej«, under hvilke omstændigheder ville en sådan	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge-, Integrations-, og Boligministeriet	GA	25.11.15

	udvisning da være tilladt i medfør af EU-retten? (3) Såfremt svaret på spørgsmål (1) er »nej«, i hvilken grad, om nogen, giver artikel 27 og 28 i direktiv 2004/38/EF (opholdsdirektivet) svaret på spørgsmål (2)?			
C-396/14	MT Højgaard og Züblin Sagen vedrører: Skal ligebehandlingsprincippet i artikel 10, jf. artikel 51, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF fortolkes således, at det i en situation som den foreliggende er til hinder for, at en ordregiver tildeler ordren til en tilbudsgiver, der ikke havde ansøgt om prækvalifikation og derfor ikke var prækvalificeret?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kammeradvokaten Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Transport- og Bygningsministeriet	GA	25.11.15
C-441/14	Ajos Sagen vedrører: Spørgsmål 1. Indeholder det almindelige EU-retlige princip om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder et forbud mod en ordning som den danske, hvorefter arbejdstagere ikke er berettiget til fratrædelsesgodtgørelse, hvis de har ret til en arbejdsgiverbetalt alderspension i henhold til en pensionsordning, som de er indtrådt i før det fyldte 50. år, og hvor dette gælder, uanset om de vælger at fortsætte på arbejdsmarkedet eller vælger at gå på pension? Spørgsmål 2. Vil det være foreneligt med EU-retten, at danske domstole i en sag mellem en arbejdstager og en privat arbejdsgiver om betaling af en fratrædelsesgodtgørelse, som arbejdsgiveren efter national ret som beskrevet i spørgsmål 1 er fritaget for at skulle betale, men hvor dette resultat ikke er foreneligt med det almindelige EU-retlige princip om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder, foretager en afvejning af dette princip og den direkte virkning heraf over for retssikkerhedsprincippet og det hermed sammenhængende princip om beskyttelse af den berettigede forventning og efter en sådan afvejning kommer til den konklusion, at princippet om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder må vige for retssikkerhedsprincippet, således at arbejdsgiveren i overensstemmelse med national ret fritages for betaling affratrædelsesgodtgørelsen? Det ønskes tillige oplyst, om det har betydning for, om en sådan afvejning kan komme på tale, at arbejdstageren efter omstændighederne har mulighed for at kræve erstatning af staten som følge af den danske lovgivnings uoverensstemmelse med EU-retten.	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Beskæftigelsesministeriet	GA	25.11.15

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Processkridt	Dato
C-406/14	Wrocław - Miasto na prawach powiatu Sagen vedrører: 1. Er det i lyset af artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter,	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	17.11.15

	<p>offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter [udelades] tilladt, at en ordregivende myndighed i udbudsbetingelserne bestemmer, at den økonomiske aktør, der tildeles kontrakten, skal udføre mindst 25% af de af kontrakten omfattede arbejder med egne midler? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Bevirker anvendelsen af det i spørgsmål 1 beskrevne krav inden for rammerne af en procedure til indgåelse af en offentlig kontrakt en sådan tilsidesættelse af EU-retlige forskrifter, at der skal foretages en finansiell korrektion i henhold til artikel 98 i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999?</p>			
C-99/15	<p>Liffers</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder fortolkes således, at den forurettede i forbindelse med en krænkelse af intellektuel ejendomsret, som kræver erstatning for formuetab på grundlag af de gebyr- eller afgiftsbeløb, som den krænkende part skulle have betalt, hvis denne havde anmodet om tilladelse til at anvende den [org. s. 14] pågældende intellektuelle ejendomsrettighed, ikke samtidig kan kræve erstatning for det forvoldte ikke-økonomiske tab?</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	19.11.15
T-107/14	<p>Den Helleniske Republik mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/763/EU af 12. december 2013 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (meddelt under nummer K(2013) 8743) og offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende L 338/2013 i de kapitler, der udelukker udgifter a) på et samlet beløb på 78 813 783,87 EUR, som Den Helleniske Republik har afholdt på området for enkeltbetaling i regnskabsårene 2008-2010, og b) et beløb på 22 230 822,10 EUR, som Den Helleniske Republik har afholdt på krydsoverensstemmelsesområdet i regnskabsårene 2006-2010, fra EU-finansiering, annulleres. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	19.11.15
C-326/14	<p>Verein für Konsumenteninformation</p> <p>Sagen vedrører: »Gælder abonnenternes ret i henhold til forsyningspligt-direktivets artikel 20, stk. 2, til at opsige deres kontrakt uden strafgebyr, »når de får meddelelse om ændringer i kontraktbetingelserne« også i tilfælde af, at en tilpasning af vederlagene følger</p>	Erhvervsstyrelsen	Dom	26.11.15

	af kontraktbetingelserne, som allerede ved kontraktens indgåelse fastsætter, at der fremover skal ske en tilpasning af vederlagene (stigning/nedsættelse) svarende til ændringerne i et objektivi forbrugerprisindeks, som afspejler udviklingen i pengeværdien?»			
C-375/14	Laezza Sagen vedrører: «Les articles 49 et suivants, et 56 et suivants TFUE, tels qu'ils ont notamment été complétés à la lumière des principes contenus dans l'arrêt rendu le 16 février 2012 par la Cour de justice (affaires jointes C-72/10 et C-77/10), doivent-ils être interprétés dans le sens qu'ils s'opposent à une disposition nationale prévoyant l'obligation de céder à titre gratuit l'usage des biens matériels et immatériels détenus en propriété qui constituent le réseau de gestion de collecte du jeu lors de la cessation de l'activité en raison de l'expiration de la durée limite de la concession ou par l'effet de décisions de déchéance ou de révocation?»	Justitsministeriet	GA	26.11.15
C-487/14	Total Waste Recycling Sagen vedrører: 1. Skal overførsel af affald, der finder sted »på en måde, der ikke er klart specificeret i anmeldelses[formularen]« som omhandlet i artikel 2, nr. 35), litra d), i forordning (EF) nr. 1013/2006, forstås således, at der refereres til de i den pågældende forordnings bilag IA og IB nævnte transportmåder (vejtransport, jernbanetransport, transport ad luft- eller søvejen, sejlads på indre vandveje)? 2. Kan en manglende underretning af myndighederne i tilfælde af vigtige ændringer af detaljerne og/eller betingelserne vedrørende en overførsel, hvortil der er givet samtykke, i henhold til bestemmelserne i artikel 17, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1013/2006, medføre, at en overførsel af affald gennemføres »på en måde, der ikke er klart specificeret i anmeldelses[formularen]« som omhandlet i den pågældende forordnings artikel 2, nr. 35), litra d), og at der dermed er tale om en ulovlig overførsel af affald? 3. Betragtes det som en vigtig ændring af detaljerne og/eller betingelserne vedrørende en overførsel, hvortil der er givet samtykke, som omhandlet i artikel 17, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1013/2006, når indførslen af affald i det pågældende transitland finder sted via et andet grænseovergangssted end det, der er specificeret i det skriftlige samtykke eller i anmeldelsesformularen? 4. Såfremt en overførsel af affald, som indføres i transitlandet via et andet grænseovergangssted end det, der er specificeret i det skriftlige samtykke eller i anmeldelsesformularen, skal betragtes som en ulovlig overførsel af affald, kan det da betragtes som forholdsmæssigt at idømme en bøde herfor på et beløb, som svarer til den bøde, der idømmes en aktør, som undlader at anmode om samtykke og foretage forudgående skriftlig anmeldelse?	Miljøstyrelsen	Dom	26.11.15

C-509/14	Aira Pascual m.fl. Sagen vedrører: Er direktivets artikel 1, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 4, stk. 1, er til hinder for en fortolkning af de spanske gennemførelsesbestemmelser, hvorefter der ikke er pligt til at overtage personalet, når [org. 9] en offentlig virksomhed – der er ansvarlig for en tjeneste, som er knyttet til dennes egne aktiviteter, og som kræver særlige materielle midler, som er blevet udført i henhold til en kontrakt, hvor medkontrahenten har været forpligtet til at benytte virksomhedens midler – beslutter, at den ikke vil forlænge kontrakten og selv vil varetage den direkte ved hjælp af eget personale, og dermed udelukker det personale, som medkontrahenten havde benyttet sig af, således at tjenesten fortsat udføres blot med den ændring, som opstår ved udskiftningen af de arbejdstagere, der udfører aktiviteterne, og arbejdsgiveren er en anden?	Beskæftigelsesministeriet	Dom	26.11.15
C-660/13	Rådet for Den Europæiske Union mod Europa-Kommissionen Påstande: Kommissionens afgørelse K(2013) 6355 endelig af 3. oktober 2013 om undertegnelse af addendummet til aftalememorandummet om et finansielt bidrag fra Schweiz annulleres. Det fastslås, at virkningerne af afgørelsen opretholdes, indtil den er blevet erstattet. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet	GA	26.11.15
Forenede sager T-159/13 og T-372/14	HK Intertrade mod Rådet Påstande: Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012 (EUT L 356, s. 71) om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012 (EUT L 356, s. 55) om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran annulleres, for så vidt som de angår sagsøgeren. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet Erhvervsstyrelsen	Dom	26.11.15
T-371/14	NICO mod Rådet Påstande: Rådets afgørelse som indeholdt i skrivelse af 14. marts 2014 til sagsøgerens advokater vedrørende revision af listen over udpegede personer og enheder i bilag II til Rådets afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran, som ændret ved Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 15. oktober 2012, og i bilag IX til forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran, som gennemført ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 945/2012 af 15. oktober 2012, annulleres, for så vidt som den anfægtede afgørelse udgør en afvisning af at fjerne sagsøgeren fra listen over de personer og enheder, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger. Nærværende sag forenes med sag T-6/13 i henhold til procesreglementets artikel 50, stk. 1. Rådet tilpligtes at betale omkostningerne i nærværende sag.	Udenrigsministeriet Erhvervsstyrelsen	Dom	26.11.15

T-425/13	Giant (China) mod Rådet Påstande: Rådets forordning (EU) nr. 502/2013 af 29. maj 2013 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 990/2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1225/2009 (EUT L 153, s. 17) annulleres, for så vidt den angår sagsøgeren. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Erhvervsstyrelsen	Dom	26.11.15
Forenede sager C-124/13 og C-125/13	Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union Påstande: Rådets forordning (EU) nr. 1243/2012 af 19. december 2012 om ændring af forordning (EF) nr. 1342/2008 om fastlæggelse af en langsigtet plan for torskebestande og for fiskeri efter disse bestande, annulleres Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	01.12.15
C-301/14	Pfotenhilfe-Ungarn Sagen vedrører: 1. Er der tale om en dyretransport, der ikke finder sted i forbindelse med økonomisk virksomhed, som omhandlet i artikel 1, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1/2005, hvis den pågældende transport gennemføres af en almennyttig anerkendt dyrevelfærdsforening og har til formål at formidle herreløse hunde til tredjemand mod et vederlag (»beskyttelsesgebyr«), som a) er mindre end foreningens udgifter til dyret, transporten og formidlingen eller netop dækker disse, b) overstiger disse udgifter, men overskuddet anvendes til at finansiere udækkede udgifter til formidling af andre herreløse dyr, udgifter til herreløse dyr eller andre dyrevelfærdsprojekter? 2. Er der tale om en erhvervsdrivende, der inden for Fællesskabet handler med dyr og/eller produkter, som omhandlet i artikel 12 i direktiv 90/425/EØF, når en almennyttig anerkendt dyrevelfærdsforening bringer herreløse hunde til Tyskland og formidler dem til tredjemand mod et vederlag (»beskyttelsesgebyr«), som a) er mindre end foreningens udgifter til dyret, transporten og formidlingen eller netop dækker disse, b) overstiger disse udgifter, men overskuddet anvendes til at finansiere udækkede udgifter til formidling af andre herreløse dyr, udgifter til herreløse dyr eller andre dyrevelfærdsprojekter?»	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	03.12.15
T-343/13	CN mod Parlamentet Påstande: Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 1 000 EUR i erstatning for det økonomiske tab, som han har lidt, med tillæg af 6,75% i renter. Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 40 000 EUR i erstatning for den ikke-økonomiske skade, som han har lidt, med tillæg af 6,75% i renter. Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet tilpligtes at betale	Udenrigsministeriet	Dom	03.12.15

	sagens omkostninger.			
--	----------------------	--	--	--